

Brussel, 26 mei 2020
REV1 – vervangt de kennisgeving
van 7 maart 2018

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-WETGEVING OP HET GEBIED VAN ELEKTRONISCHE HANDEL EN NETNEUTRALITEIT

Het Verenigd Koninkrijk heeft zich op 1 februari 2020 uit de Europese Unie teruggetrokken en is daarmee een “derde land” geworden¹. Het terugtrekkingsakkoord² voorziet in een overgangperiode die op 31 december 2020 eindigt³. Tot die datum is het EU-recht onverminderd van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk⁴.

Tijdens de overgangperiode zullen de EU en het Verenigd Koninkrijk onderhandelen over een akkoord over een nieuw partnerschap, dat met name een vrijhandelsgebied omvat. Het is echter niet zeker of dat akkoord aan het einde van de overgangperiode is gesloten en in werking treedt. Hoe dan ook, dat akkoord zou een relatie tot stand brengen die wat betreft de voorwaarden voor toegang tot de markt heel anders zal zijn dan de huidige deelname van het Verenigd Koninkrijk aan de interne markt⁵, de douane-unie van de EU en het btw- en accijnsgebied.

Bovendien zal het Verenigd Koninkrijk na de overgangperiode een derde land zijn wat de uitvoering en toepassing van het EU-recht in de EU-lidstaten betreft.

Alle belanghebbenden, en met name marktdeelnemers, worden daarom gewezen op de juridische situatie die ontstaat na het einde van de overgangperiode.

¹ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

² Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 29 van 31.1.2020, blz. 7) (hierna “het terugtrekkingsakkoord” genoemd).

³ De overgangperiode kan uiterlijk op 1 juli 2020 eenmalig met ten hoogste 1 of 2 jaar worden verlengd (artikel 132, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord). De regering van het Verenigd Koninkrijk sluit een dergelijke verlenging vooralsnog uit.

⁴ Behoudens enkele uitzonderingen waarin artikel 127 van het terugtrekkingsakkoord voorziet. Die uitzonderingen zijn echter niet relevant in het kader van deze kennisgeving.

⁵ Een vrijhandelsakkoord kent bijvoorbeeld niet de begrippen die eigen zijn aan de interne markt (op het gebied van goederen en diensten), zoals wederzijdse erkenning, het land-van-oorsprong-beginsel of harmonisatie. Evenmin voorziet een vrijhandelsakkoord in de opheffing van douaneformaliteiten en -controles, waaronder die betreffende de oorsprong van goederen en de grondstoffen ervan, of invoeren uitvoerverboden en -bepalingen.

Advies aan belanghebbenden:

Het is met name raadzaam dat belanghebbenden, in het bijzonder aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij (bijvoorbeeld professionele websites, onlineplatforms en onlinezoekmachines) die in het Verenigd Koninkrijk zijn gevestigd, nagaan wat de gevolgen van het einde van de overgangsperiode in het licht van deze kennisgeving zijn.

Let op:

Deze kennisgeving heeft geen betrekking op:

- specifieke EU-regels inzake onlineaankoop met aansluitende pakketbezorging;
- EU-regels inzake geoblocking; en
- EU-regels inzake btw.

Deze aspecten komen aan bod in andere kennisgevingen die momenteel worden voorbereid of reeds zijn bekendgemaakt⁶.

Na het einde van de overgangsperiode gelden de EU-regels op het gebied van de verstrekking van diensten van de informatiemaatschappij, en met name Richtlijn 2000/31/EG ("richtlijn inzake elektronische handel")⁷ en Verordening (EU) 2015/2120 ("verordening betreffende open internet")⁸, niet langer voor het Verenigd Koninkrijk. Dit heeft in het bijzonder de onderstaande gevolgen:

1. OORSPRONGLANDBEGINSEL (ELEKTRONISCHE HANDEL)

Overeenkomstig de bepaling betreffende de interne markt (ook wel aangeduid als het oorsprongslandbeginsel) van artikel 3 van de richtlijn inzake elektronische handel is een verlener van een dienst van de informatiemaatschappij⁹ onderworpen

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_nl

⁷ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt ("Richtlijn inzake elektronische handel") (PB L 178 van 17.7.2000, blz. 1).

⁸ Verordening (EU) 2015/2120 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 tot vaststelling van maatregelen betreffende open-internettoegang (PB L 310 van 26.11.2015, blz. 1).

⁹ Een dienst van de informatiemaatschappij wordt gedefinieerd als "elke dienst die gewoonlijk tegen vergoeding, langs elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer van diensten wordt verricht" (zie artikel 1, lid 1, onder b), van Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PB L 241 van 17.9.2015, blz. 1)).

Onder de richtlijn inzake elektronische handel vallen bijvoorbeeld online-informatiediensten (zoals online-kranten), de online-verkoop van producten en diensten (boeken, financiële diensten en reisdiensten), online-reclame, professionele diensten (advocaten, artsen, makelaars), amusementsdiensten en basisdiensten van tussenpersonen (toegang tot internet en de doorgifte en

aan de wetgeving van de EU-lidstaat waarin hij is gevestigd en niet aan de verschillende wetgevingen van de EU-lidstaten waarin zijn diensten worden verleend, hoewel in die bepaling is voorzien in bepaalde vrijstellingen. Die bepaling wordt aangevuld met een verbod op stelsels voor voorafgaande vergunningen en soortgelijke vereisten die specifiek en uitsluitend van toepassing zijn op verleners van dergelijke diensten (artikel 4 van de richtlijn inzake elektronische handel). Verder zijn in de richtlijn bepaalde basisvereisten vastgesteld betreffende aan gebruikers te verstrekken informatie, het online sluiten van contracten en online commerciële communicatie (artikelen 5 tot en met 11 van de richtlijn inzake elektronische handel). De aansprakelijkheid van dienstverleners die als tussenpersoon optreden, is in bepaalde gevallen beperkt (afdeling 4 van hoofdstuk II van de richtlijn inzake elektronische handel).

Na het einde van de overgangperiode kunnen in het Verenigd Koninkrijk gevestigde verleners van diensten van de informatiemaatschappij zich niet meer beroepen op het oorsprongslidbeginsel, noch op het genoemde verbod op stelsels voor voorafgaande vergunningen. De in de richtlijn inzake elektronische handel vastgestelde basisvereisten betreffende informatie zijn niet meer op hen van toepassing. Bijgevolg beperken de bepalingen van de richtlijn inzake elektronische handel niet langer de mogelijkheid voor elke EU-lidstaat om op de verlening van dergelijke diensten zijn nationale regels toe te passen, waaronder bijvoorbeeld stelsels voor voorafgaande vergunningen of regels betreffende aan gebruikers te verstrekken informatie. Bovendien gelden de in de richtlijn inzake elektronische handel vastgestelde beperkingen van de aansprakelijkheid niet meer voor in het Verenigd Koninkrijk gevestigde dienstverleners die als tussenpersoon optreden.

2. PLATFORM-TO-BUSINESSRELATIES (ELEKTRONISCHE HANDEL)

In Verordening (EU) nr. 2019/1150¹⁰ betreffende platform-to-businessrelaties zijn geharmoniseerde regels vastgesteld inzake eerlijkheid en transparantie voor zakelijke gebruikers en gebruikers van zakelijke websites van, respectievelijk, onlinetussenhandelsdiensten en onlinezoekmachines. De regels hebben betrekking op kwesties als contractuele duidelijkheid en voorspelbaarheid, oneerlijke handelspraktijken en alternatieve geschillenbeslechting.

Na het einde van de overgangperiode is Verordening (EU) 2019/1150 niet langer van toepassing op aanbieders van onlinetussenhandelsdiensten of van onlinezoekmachines die hun diensten verstrekken of aanbieden om hun diensten te verlenen (1) aan in het Verenigd Koninkrijk gevestigde zakelijke gebruikers en gebruikers van zakelijke websites of (2) op zakelijke gebruikers en gebruikers van zakelijke websites die in de EU zijn gevestigd, maar hun goederen of diensten verstrekken of aanbieden aan consumenten in het Verenigd Koninkrijk, zonder deze ook te verstrekken aan consumenten in de EU. Verordening (EU) 2019/1150 blijft daarentegen van toepassing op aanbieders van onlinetussenhandelsdiensten of onlinezoekmachines, met inbegrip van die welke in het Verenigd Koninkrijk zijn

hosting van informatie). Tot deze diensten behoren ook diensten die gratis aan de afnemer worden verstrekt en die bijvoorbeeld worden gefinancierd door middel van reclame of sponsoring.

¹⁰ Verordening (EU) 2019/1150 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 ter bevordering van billijkheid en transparantie voor zakelijke gebruikers van onlinetussenhandelsdiensten (PB L 186 van 11.7.2019, blz. 57). Deze verordening is van toepassing met ingang van 12 juli 2020.

gevestigd, indien zij hun diensten verstrekken of aanbieden aan zakelijke gebruikers en gebruikers van zakelijke websites die respectievelijk hun vestigings- of woonplaats in de Unie hebben en die via die onlinetussenhandelsdiensten of onlinezoekmachines goederen of diensten aanbieden aan consumenten in de Unie. Daarbij is het niet van belang of de onlinetussenhandelsdiensten of onlinezoekmachinediensten uitsluitend aan bedrijven uit de EU of aan zowel EU- als Britse bedrijven worden aangeboden of verstrekt.

3. NETNEUTRALITEIT

Verordening (EU) 2015/2120 betreffende open-internettoegang voorziet in gemeenschappelijke regels inzake gelijke en niet-discriminerende behandeling van het verkeer bij het aanbieden van internettoegangsdiensten, alsmede de daarmee verband houdende rechten van eindgebruikers. Die regels zijn na het einde van de overgangperiode weliswaar niet meer van toepassing op het Verenigd Koninkrijk, maar zij gelden nog steeds voor de verlening van internettoegangsdiensten in de EU, ongeacht de plaats waar de verlener van diensten van de informatiemaatschappij is gevestigd.

Op de website van de Commissie (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/e-commerce-directive>) is algemene informatie te vinden over elektronische handel en diensten van de informatiemaatschappij. Die webpagina's zullen zo nodig worden geactualiseerd.

Europese Commissie
Directoraat-generaal Communicatienetwerken, Inhoud en Technologie